

Ιερά Μονή Αγ. Γερασίμου Ομαλών Κεφαλληνίας

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Στην επιβλητική σκιά του Αίνου, του μεγαλύτερου βουνού των Επτανήσων (1.628 μ.), βρίσκεται το οροπέδιο των Ομαλών. Αυτόν τον τόπο επέλεξε ο Άγιος Γεράσιμος για να δώσει οριστικό τέλος στις περιπλανήσεις του. Παλιότερα και πριν την εγκατάσταση του Αγίου υπήρχε Μονύδριο αφιερωμένο στη Κοιμήση της Θεοτόκου αποκαλούμενο από τους περίοικους “Άνω Ιερουσαλήμ”, που πιθανότατα λεηλατήθηκε από τους πρώτους Σταυροφόρους. Στα χρόνια του ύστερου Μεσαίωνα το μικρό Μοναστήρι βρίσκεται ακατοίκητο και ημιερειπωμένο. Δικαιούχος του, λόγω κληρονομικού δικαιώματος ήταν ένας ντόπιος Ιερέας ο παπά-Γιώργης Βάλαμος, ο οποίος με σχετικό παραχωρητήριο έγγραφο παρέδωσε στον Ιερομόναχο Γεράσιμο Νοταρά “το μοναστήριον και παντοία αυτού πράγματα..να ποιήση ως αυτός θέλει εις ανακαινισμόν και δόξαν Θεού”.^[1] Τότε συγκροτήθηκε η πρώτη γυναικεία αδελφότητα που συνεχίζει αδιάλειπτα να διακονεί τον Ναό και τον Τάφο του Αγίου.

Το κτηριακό συγκρότημα της Μονής δεν είναι ενιαίο: αποτελείται από διάφορες πτέρυγες. Προς τη πλευρά του δρόμου βρίσκεται το αρχονταρίκι με το ηγουμενείο. Απέναντι από το αναγεννησιακού τύπου καμπαναριό, την είσοδο της Μονής βρίσκεται το παλιό Καθολικό αφιερωμένο στη Κοίμηση της Θεοτόκου. Αμέσως μετά το Νάρθηκα ξεκίνα μια πετρόκτιστη μάνδρα που χωρίζει το Παρθενώνα (τα άβατα κελία των μοναχών) από το υπόλοιπο προαύλιο. Στη συνέχεια έχουμε μπροστά μας το Μεγαλοπρεπή νέο Ναό του Αγίου. Σταυροειδής εγγεγραμμένος με τρούλο και τρία κλίτη αποτελεί το κόσμημα της Κεφαλονιάς μιας και είναι από τους μεγαλύτερους ναούς της Ελλάδας.

Και λίγα βιογραφικά στοιχεία για τον Άγιο μας

Γόνος της μεγάλης Βυζαντινής οικογένειας των Νοταράδων γεννήθηκε στα Τρίκαλα της Κορινθίας το 1509. Γονείς του υπήρξαν ο Δημήτριος και η Καλή και από μικρός είχε την Ιερή κλίση. Έχοντας την οικονομική δυνατότητα ταξίδεψε σε πολλούς τόπους αναζητώντας την εσωτερική αυτογνωσία. Πριν κλείσει τα 20 χρόνια του ταξίδεψε στη Ζάκυνθο όπου πήρε την εγκύκλια παιδεία του. Συνεχίζοντας τις περιοδείες του φτάνει στην Αγ. Σοφία και από εκεί στο Αγ. Όρος. Εκεί εκάρει και μοναχός μετά το 1532. Μετά από πέντε χρόνια παρουσίας του εκεί φεύγει για τους Αγίους Τόπους. Εκεί χειροτονείται διάκονος και πρεσβύτερος από το συγγενή του Πατριάρχη Γερμανό. Δώδεκα χρόνια αργότερα φεύγει και πάλι για την Ελλαδική εκκλησία φτάνοντας πρώτα στη Κρήτη μετά στη Ζάκυνθο και τέλος

στη Κεφαλονιά. Αρχικά εγκαθίσταται σε μια σπηλιά στη περιοχή Λάσση κοντά στο Αργοστόλι. Έξι χρόνια μετά αναχωρεί και εγκαθίσταται στη Μονή της “Νέας Ιερουσαλήμ” όπου έφτιαξε εξ αρχής τη Μονή. Στις 15 Αυγούστου του 1579 κοιμήθηκε ο Άγιος ανήμερα της Παναγίας ενώ στο πλευρό του είχε την Καθηγουμένη Λαυρεντία και τους Ιερείς Ιωαννίκιο και Γερμανό ο οποίοι και τον έντυσαν με τα άμφια που φοράει ως και σήμερα. Η ανακομιδή του Λειψάνου του έγινε στις 20 Οκτωβρίου του 1581 ενώ ετάφη ξανά. Μετά από ένα χρόνο έγινε και δεύτερη ανακομιδή. Άγιος ανακηρύχτηκε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο το 1622.

[\[1\]](#) Παραχωρητήριο έγγραφο π. Γεωργίου Βάλσαμου. Ηλία Τσιτσέλη: Κεφαλληνιακά Σύμμικτα τ. Β΄ σελ. 252